

15. Apr. 1845

FAKTA

Dato:

15. Apr. 1845

Sidetæl:

Dagbog D, side 27

Dagbogens placering:

Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 268-

269

TRANSSKRIFTION

Flyttedags Aften 10-11 – 15 April 45.

Jeg har idag forladt min rare Bolig i Nyhavn,¹ og, efter saa temmelig at have bragt mine Sager i Orden til deres forskjellige Opholdssteder, er jeg rykket ind hos Broder Sigvard,² som ligger for mig paa Sophaen og sover, Stakkel! han skal sonde inat Kl: 1 $\frac{3}{4}$, hvormed han først vil være færdig Kl 5. – Jeg har i disse Dage malet Orneringer paa en Egetræs Ramme til den kjære Lorenz's Billede: Kampen paa Samsøe.³ – Det gaaer ikke videre brillant med det italienske Sprogstudium; jeg kan endnu knapt sige et Ord. Dog er jeg glad ved at faae et lille Begreb om dette Tungemaal, inden jeg skal høre det i alle Munde om mig. – Da jeg af Lorenz erfarede, at Svann Grundtvig vidste noget om, hvad der mødte mig for omtrent et Aar siden,⁴ skrev jeg ham et lille Brev til i denne Anledning, og modtog et saa hjerteligt Svar, at det i høi Grad har glædet mig. Gode og begavede Mennesker holde af mig, maatte den Tid ikke være fjern, da jeg kunde vise mig deres Godhed mere værdig ved at være mindre ussel, nedslaaet og lidet producerende.

¹ Lundbye havde siden efteråret 1843 boet til leje hos grosserer Gerhardt Bramme i Nyhavn 82.

² Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864), som boede i Store Kongensgade.

³ Lorenz Frølich's maleri er i privateje og har senest været solgt hos Bruun Rasmussen auktion 747, 7. september 2005, nr. 1342. Maleriet nåede at indgå i anden ophængning af årets udstilling på Charlottenborg.

⁴ Det drejer sig givetvis om Lundbyes frieri i juni 1844.

Fløjtning & Aften 10-11 - 15 April 45.

Jeg har idag forledt min søre Bedstg. i Aften, og, efter saarbeholdning at have
bragt mine Sager: Ogsaa til disse forskjellige Opholdssteder, og jeg indbragt
ind hos Brøder Sjøgaard, som ligger for mig paa Søgaard og søver, Høsthal!
han skal sende ind til Kl. 1³/₄, hvorefter man først vil se sig paa Kl. 5.
Jeg har i disse Dage malet Omskrivningen paa en Egtskabs Tante til den
kjære Lerings Billeder: Kampen paa Samsoe. - Det gaar. Men indse Brillant
med det tilsvarende Sprøgsbudim; og han ender henpaa sig at Ord. Jeg er
glad ved at paa de lille Bøger om dette Tidspunkt, inden jeg skal have det
i alle Afsender om mig. - Da jeg af Lerings refererede, at Læreren Jernsting
vidste meget om, hvad der skete mig for omtrent et Aar siden, skrev jeg ham
at lade Paa til i denne Aften om mig, og endte det saa tydeligt klar, at det
i det paa har glædet mig. Gode og herlige Mennesker holdt af mig, og alle den
Tid. Men mere fjern, da jeg kunde se mig deres Gæst og mere end det at se
minde sig, og det og lidt producerede.

Den indledende Scene

17 April 45

Man siger: at det, man drømmer den første Nat, man sover paa et frem-
med Land, skal gaa: Opfyldelse. I Fjergaars flyttede jeg herhen til Brøder
Sjøgaard: Sten Kongens gade; men den første Nat havde jeg altsaa travlt med at
sove til at det kunde blive Tid til at drømme - jeg var saa tæt. Derimod
indt Drenge og to Drømme. Den første indholdt Billedet, som inderside omrind
mig, inden det: at jeg saa levende saa en spillede det Lys for mig, at jeg endog
i Læreren kunde anstille Betragtninger over alle de første Fæner i det fjernes
Luft og Begrebets partier, og saa tydeligt Marker og Klare i den sidste Aften
gald. Men den anden: jeg stod paa Kysten af Pasirind og kiggede over
Klaust en stor By, og skjunt med Aestoren gale, kendte jeg dog tydeligt see
paa Morsum, at det var Aften. Den Eglations som sprængt i et Aft
Parthenon var sørligt gald for sig, men de Mennesker, som ender med mig
saa Stenbergs fra Valle. De stede lodet fra mig, og jeg gjald dem opmærksomt
sendte mig med dem for med den Tid at gøre dem opmærksomme paa
de herlige, menalitte Kaleser, som Laas var udsættede og de ender i stuen
so Pæren af Bjergvægen, der med sin sømme Sallig og Jøfsten blev Stig
og gjorde en udsættelig delig Værkning; men idet jeg vendte mig, syntes
det for mig som om Aftanden mellem Stenbergs og mig blev stede
stene, de ender mere og mere og talte: det kunde jeg ikke see dem - Aftan-
den blev den virkelige, og jeg fulgte med Aftandens, blev end den, laang